

Stvoření: 27. Přízraky uhelných dolů

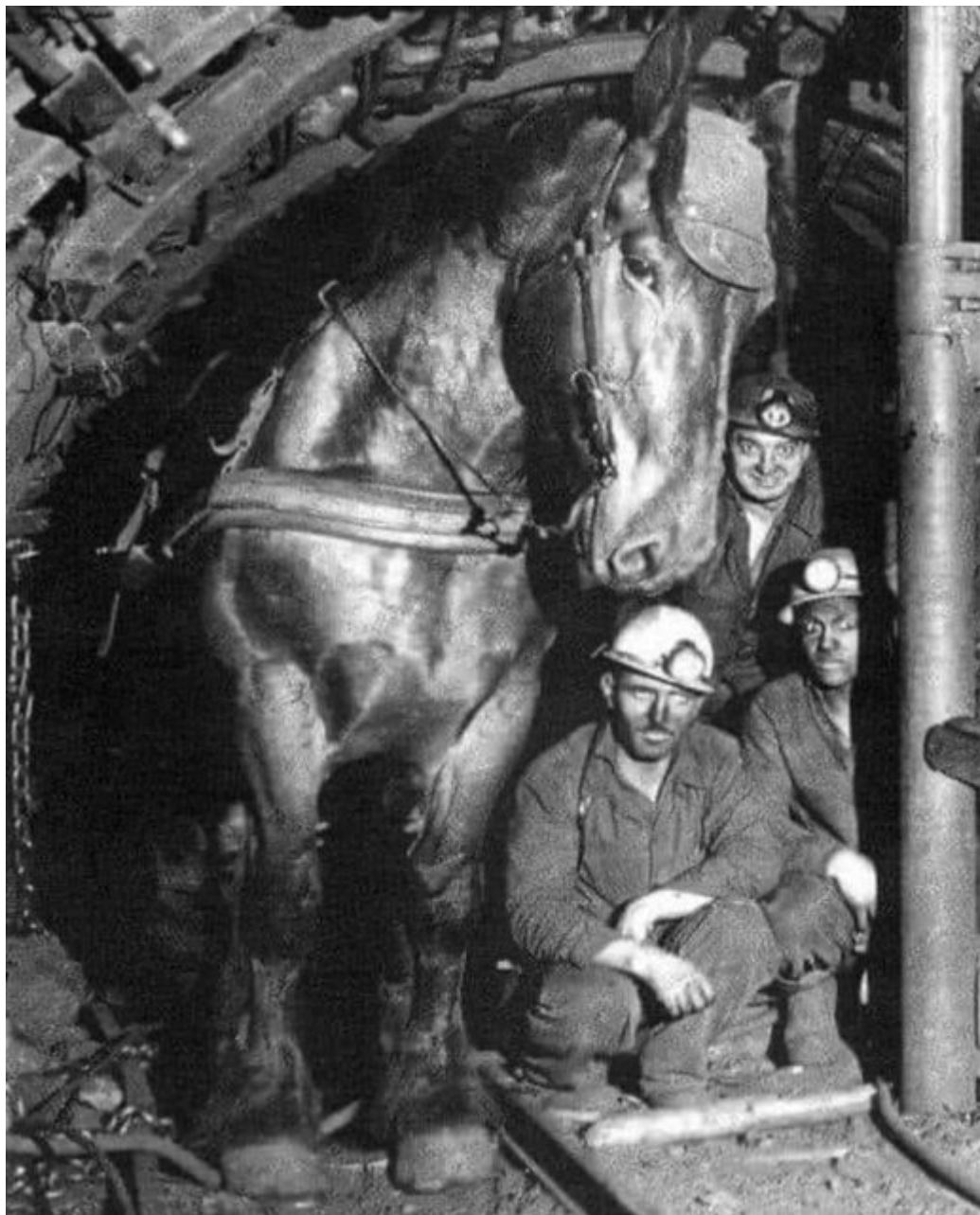

Stvoření

Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti – ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu.

Římanům 8, 19-22

Přízraky uhelných dolů

Podívejte se na Rubyho, jak majestátní a krásné stvoření, a je tak smutné, že se jeho život ubíral touto cestou, stejně jako život mnoha dalších koní a horníků. Opět z rukou lidí, kteří zneužívají naši planetu a živé tvory ☹.

Tito koně neboli „důlní poníci“ byli zbaveni slunečního světla a čerstvého vzduchu. Místo toho žili v temnotě pod zemí a spoléhali se na své instinkty a vedení svých lidských partnerů, tzv. conogonů.

Tito koně se rodili, pracovali a hynuli ve tmě a snášeli namáhavou práci. Nezřídka se stávalo, že jeden kůň táhl sám až osm těžkých vozů s uhlím.

Navzdory náročným podmínkám si tato zvířata zachovávala důstojnost a byla si vědoma svých práv, například odmítnout se pohnout, pokud se cítila zatížena nadměrným množstvím vozů.

Měla také pozoruhodný smysl pro čas, věděla, kdy má jejich pracovní den skončit, a i za tmy našla cestu zpět do stájí.

Tato náročná práce koní v dolech trvala až do roku 1972, kdy ji převzala technika, což znamenalo konec jedné éry.

Dne 3. prosince 1972 vyšel z dolů velkolepým způsobem poslední hornický kůň Ruby. Za doprovodu orchestru byla Ruby, ozdobená květinovým věncem, vyvedena ze tmy, což symbolizovalo závěr éry hornických koní a jejich connogonských partáků.

Na památku jejich společné práce v podzemí byla v rámci muzea-rezervace "Red Hill" postavena sochařská kompozice s názvem „Conogon“.

Nebudete věřit, co museli tito koně vytrpět

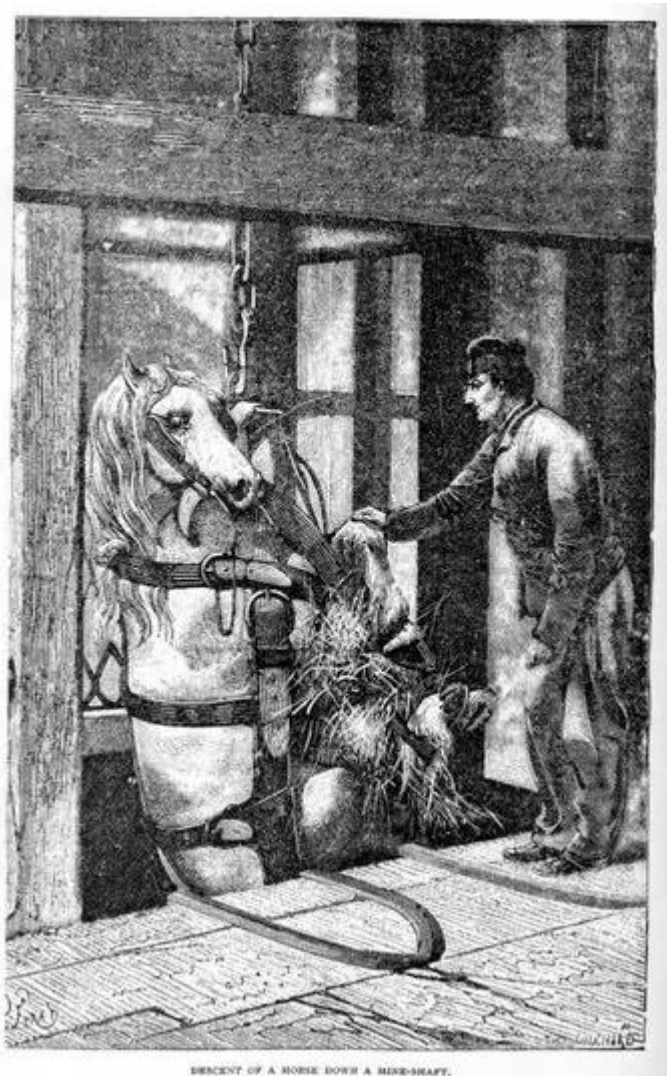
V průběhu historie museli koně ve službách člověka vydržet leccos vyčerpávajícího. Úkoly jako orání polí, tahání nákladů a dokonce i nošení vojáků v bitvě. Možná jednou z nejstrašnějších z nich byla práce pitponyho.

Věděli jste, že kdysi musely v dolech pracovat i děti? Tedy až do tragické nehody v severní Anglii, při níž zahynulo 26 dětí. Hluboké šachty uhelného dolu, ve kterém pracovaly, byly zatopeny. Tato událost byla podnětem k přijetí zákona o dolech z roku 1842, který zakazoval práci v dolech dětem mladším deseti let. To byla sice skvělá zpráva pro blaho dětí, ale doly najednou potřebovaly nahradit své malé pracovníky. Proto se stále častěji využívali „důlní poníci“. Důlní poníci se k práci v podzemí používali od 18. do poloviny 20. století.

Tito poníci museli vydržet hodiny a hodiny neúnavné práce v neúprosných podmínkách. Tahali těžké vozíky v temných hlubinách uhelných a antracitových dolů a vdechovali jedovaté saze. Díky své malé velikosti se vešli do úzkých důlních šachet a malých tunelů.

V některých dolech žili tito poníci na povrchu poblíž vchodu do dolu, zatímco v jiných byli ustájeni v podzemí. Zatímco některé doly měly šikmé tunely, v jiných museli být poníci spouštěni do šachet. Dokážete si představit, že byste koně spustili do důlní šachty?

DESCENT OF A HORSE DOWN A MINE-SHAFT.

Odhaduje se, že v roce 1913 bylo v britských dolech v provozu více než 70 000 poníků. Dokážete si to představit... tisíce a tisíce malých koní žijících a pracujících pod zemí? Některé menší doly ve Spojených státech a v Evropě používaly poníky až do 50. let 20. století. Díky technologiím se potřeba „pit poníků“ stala naštěstí zastaralou.

Zajímavé je, že z pokrevních linií některých z těchto důlních poníků pochází miniaturní plemeno amerických miniaturních koní, kteří měří maximálně 34 palců nebo méně.

[saddlebox](#), [imh](#), [Earth's Treasures](#)

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)